

ПРЕДИСЛОВІЕ.

Единородни мои! сѣкій, кой-то е изучилъ единъ какъ да е Грамматикъ, той знае добрѣ, колко полезна и потребна наука е Грамматика-та на сѣкиго челоуѣка: зашто-то, безъ нея никой неможе да напише, или да изговори нѣщо право, нито пакъ написанно-то може да разумѣе добрѣ, нито скритый-а му разумъ да открие, нито свързатъ му да разрѣши. И можъ да рекъ, чи сѣкоя наука безъ Грамматика-та е, като плетъ безъ подпорки, като корабль безъ кърмилъ, или като конь безъ юзда. За това и азъ приносямъ на Българско-то юношество настоящъ-тъ Българскъ Грамматикъ, която съставихъ повечъ за взаимны-тъ училища, гдѣ-то ученицы-те въ осмый-а класъ начнаватъ да учатъ тажъ преполезнъ и весма-потребнъ наукъ. Правила-та съставихъ на въпросъ и отвѣтъ за полесно разумѣніе на ученицы-те, и употребихъ слогъ, колко-то можахъ простъ и вразумителенъ. Членове-те писахъ отдѣлно, но соединени съ чертицъ, за да разумѣватъ начални-те ученицы съ коужрѣчь да ги изговарятъ. За мжжкій-а родъ употребихъ членъ *тз*, и *-а* като по легкъ на языка, за дру-